

İşçi Recep

“Herkesin yaptığını ben de yapacağım” derse ne olur?

Yasalardan, yönetmeliklerden doğan haklarımızı ne kadar biliyoruz?

Haklarımızı savunabilmemiz için ne yapabiliriz? Tüm sorunlarınızı bize iletebilirsiniz...

Sorularınız Av. Murat Özveri tarafından yanıtlanacaktır...

“Herkes yapıyor..”, “Bu devirde işini bu şekilde yapmayan mı var?..”, “Ben yapınca mı sorun oluyor?..”...

Herkeste de Var

12 Eylül dönemi için anlatılırdı. Gerçekten olmuş mu yoksa yakıştırmamı bilmiyorum ama durumu güzel özetliyordu.

Hikayeye göre 12 Eylülün en civcivli günlerinde askerler bir köyü basıp arama yapmışlar. Aramada birisinde uzun namlulu bir silah çıkmış. Adamı askerler ite kaka arabaya bindirmişler. Askerler tam köyden ayrılacaklar köyün yaşlılarından birisi yüzbaşıya yaklaşmış, yapmayın yüzbaşım bırakın o adamı, ondaki silah hepimizde de var...

Herkes Yapıyor

İşler iyice çığırından çıktı. Kendine göre haklı hukuken haksız olduğuna kendisi de inanan birisi hukuku esneterek amacına ulaşmayı sosyal yaşam böyle yürüyor, yaşamın gerçekliği bu diye açıklayarak meşrulaştırabiliyor. Herkes yapıyor, bu devirde işini bu şekilde yapmayan mı var ben yapınca mı sorun oluyor.

Kayıt Dışı Çalışmayı Kaldırırsak İşsizlik Artar

Dünya Bankası temsilcisi kayıt dışı istihdamın %53'lere ulaştığını söyleyip yakınınca Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı bu uzmana yanıt verirken, öncelikle rakamın abartıldığını söyleyip ekliyor; biz devletin tüm denetim organlarını seferber eder altı ay içerisinde kayıt dışında çalışan hiç kimseyi bırakmaz kayıt içerisine alırsanız ama bu durumda da iki yüz bin insan işinden olur.

Sayın Bakan da yaşamın gerçeğine işaret ederek hukukun bu gerçeklik karşısında işlemediğini, işleyince iki yüz bin insanın işinden olacağını bu durumun başka açılara yol açacağını söylemek zorunda kalıyor. Yaşamın gerçekliği sayın bakanın bile elini kolunu bağıyor.

Herkes Kaçırıyor

Sayın Bakan kayıt dışıyla nasıl mücadele edeceklerini ise, pazarlık yapacağız, her yıl şu kadar insanı kayıt içerisine alarak yeni sigortalı sayısını iki milyonun üzerine çıkartacağız.

Bakan haklı, adam nasıl kayıt dışı çalıştırmamın, gidin organize sanayi bölgelerinde gencecik çocuklar tüm işyerlerinde kayıt dışı. Bunların bir çoğu tedarikçi firmalar.

Yani büyük fabrikalara parça başı mal üreten adına yan sanayi denilen kuruluşlar. Büyük firmalardan iş alabilmek için birbirleriyle kıyasıya bir rekabetin içerisindedir. Birde komşusu bir kuruluş SSK primi ödemezken kendisi ödese bir gün çalışamaz ya kapatır ya işçisini işten atar.

Onlarında gerekçesi köylüyle aynı; ne olmuş yani bir ben mi kayıt dışı çalıştırıyorum. Herkes yapıyor bana gelince mi gözünüz açılıyor.

Herkes Kural Çiğneyerek Kendi Kuralını Koyuyor

Olaylara bu şekilde baktığınızda aslında kuralsızlığın kural kabul ederek herkes yapıyor ben mi enayiyim anlayışının yaşamın her alanına

yayılmış olduğunu, sadece kayıt dışıyla sınırlı kalmadığını da görüyoruz.

Ters yola giren, ışık ihlali yapan, imdat şeridini kapatan, durakta durmayıp canın istediği yerde duran sürücü de, rüşvet yiyen memurda herkes yapıyor gerekçesine sığmıyor.

Herkesin yaptığı bir süre sonra kural, bir süre sonra asıl olan oluyor. Yasalara göre kayıtsız işçi çalıştırmak yasak, herkes yaptığı için kayıtlı çalıştırmak enayilik. Yasayı uygularsanız işçiler işinden olur.

Demek ki kayıtlı işçi çalıştırmaya yönelik kurallar, yasalar yaşamın gerçekliğine uymuyor, yaşamın gerçekliği bu kuralları bu yasaları işlemez hale getirip kadükleştirilebiliyor.

Yasalar bir anlamda herkes tarafından kararlı bir şekilde ve suç olmadığı inancıyla çiğnenerek ortadan kaldırılabiliyor.

Hukuk dilinde bir yasa kuralının artık uygulanamaz hale gelmesine yasanın metrukliyetine uğraması deniliyor.

İşçi Recep Neden Kendi Kurallarını Koyamıyor

Bu kural her yerde herkes için geçerliyen iş kayıt dışında çalışanların yada kayıtlı çalışanların, bu ücretler bu çalışma koşulları bizi diri diri toprağa gömüyor diyerek topluca eylem yapmaya kalktığına ne yazık ki işlemiyor.

Hiç kimsenin uygulamadığı iş yarasındaki yasaklar yaptırımlar, İşçilerin toplu iş sözleşmesi yapmasını engellemek için çıkartılmış toplu iş sözleşmesi grev yarasındaki yasaklar akla geliyor, yasa dışı grev tespitleri mahkemeler devreye giriyor, o güne kadar trafiği bile düzenlemekten aciz olan sistem birden 18 yaşında delikanlı gibi cevalleşip, panter gibi işçilerin üzerine atılabilecek refleksi gösterebiliyor.

Hatırlar mısınız Çorum'da tuğla fabrikalarında topluca çalışan işçiler bir hafta eylem yapmışlardı.

Ücretlerine zam istemiyorlardı,

Sendikalı olmak istemiyorlardı,

Çalışma koşulları iyileştirilsin demiyorlardı.

Sadece Sosyal sigorta primlerimiz yatırılın sigortalı çalışalım diyorlardı.

Ortalık yağa kalktı. Önce başarır gibi oldular. Sonra birer birer tasfiye edildiler diye duydum.

Şimdi kilit soruyu soralım: Herkes için yaşamın gerçeklerine uygun kuralların işletildiği, kuralsızlığın kural olmaktan çıktığı bir sistem ortada yokken neden işçilerden herkesten farklı davranıp, üstelik işverenlerinin yasalara uymadığı koşullarda yasalara uygun çalışmalarını istenir, neden işçilerde ya biz niye herkesin yaptığını yapmıyoruz demezler.

Peki, işçiler diyemiyor da sendikalar neden bu soruyu önlerine alıp en azından tartışmazlar?